

ANSAMBEL PLANŠARJI VADI ZA BEŽIGRADOM

Skupaj so že 22 let

Bilo je 26. decembra leta 1964. Tedaj so Planšarji prvič zaigrali skupaj. Od stare sestave so pri Planšarjih Tone Škerjanec, Tone Kuder in Rudi Wagner. Vsi ostali člani, razen pevca, pa so pri Planšarjih vsaj 15 let. Njim so v teh 22 letih že rahlo posiveli lasje, njihovi otroci pa zrasi, in še mimogrede. Pri Planšarjih je nekaj časa pela tudi naša znamenita operna pevka Ana Pucar-Jerič.

V teh letih so posneli štiri velike plošče, tri kasete in prav sedaj pripravljajo novo veliko ploščo. Vadijo pa pri nas za Bežigradom v kleti

Družbenega doma na Staničevi 41. Dobivajo se vsak četrtek in ostanejo pozno v noč. Pred nastopi ali pred turnejami pa vadijo vsak dan. In kje nastopajo? Po domovini, v zamejstvu in v tujini. Zadnje večje turnejo so imeli v Avstraliji, kjer so ostali kar dva meseca. Peli in igrali ter predvsem razveseljevali pa so s svojo glasbo slovenske izseljence in zdomece še po Franciji, Zvezni republiki Nemčiji, Švici, na Nizozemskem itd.

Igrajo v glavnem lastne skladbe, ki jih napiše Tone Kuder, ki je tudi umetniški vodja Planšarjev. V njihovem repertoarju pa je tudi mnogo skladb Pavla Kosca, njihovega pokojnega člana ansambla. Njihova najbolj znana pesem je »Piha, piha veter čez planinec«. Se jih seoaaj spomnite?

Planšarji so člani Zveze kulturnih organizacij Bežigrad in ljubljanskega Kluba koroških Slovencev. V začetku decembra so brezplačno igrali tudi bežigrajskim upokojevcem.

Februarja gredo na daljšo turnejo v Švico. Objubili pa so, da bodo za naše občane še kdaj brezplačno nastopili. Vado namreč, da krajevne skupnosti nimajo ravno veliko

denarja, krajani pa radi prisluhnejo dobri glasbi. Torej kmalu nasvidenje Planšarji – na kakšni prireditvi za Bežigradom!

Pri narodno-zabavnem ansamblu Planšarji igrajo in pojejo: Tone Škerjanec, trobento; Maks Gerbec, harmoniko; Rudi Wagner, kitaro; Tone Kuder, bas; pevca pa sta Andreja Zupančič in Miha Ferjuc.

SREČNO 87

MAJDA VUKELIČ, novinarka Dela:
»Želim si, da bi v prihodnjem letu prijetno preživela svoj dopust in da bi imela več denarja.«

JANEZ GUBANC, tajnik KS Ježica:
»Rač bi, da bi se v prihodnjem letu vsi zavedli, kako onesnaženo je okolje in da bi vsak po svojih močeh prispeval, da temu ne bi bilo več tako. Tu mislim predvsem na našo Ježico ter na obrežje Save, ki je postalo pravo odlagališče odpadkov. Želim si, da bi jih odstranili in uredili rekreacijske površine.«

MARIJA GEC, zasebna trgovka:
»Po skromnih začetkih sedaj že tri leta vodim svojo trgovino in sem kar zadovoljna. Toda brez težav ne gre: visoki davki, premalo strank. Iz tega izvirajo tudi moje želje v naslednjem letu: nižji davki, več strank, ki naj bi jim postregla s kakovostnim sadjem in zelenjavo.«

SREČANJE STAREJŠIH KRAJANOV

Krajevna organizacija Rdečega križa KS Ivan Kavčič in Jože Štembal sta pripravili že peto tradicionalno srečanje starejših krajanov, aktivistov Rdečega križa in mladine obeh krajevnih skupnosti. Povabili so sto in enega krajana, starega nad 70 let; prišli so skoraj vsi. Najstarejši udeleženci srečanja, 91-letni Mariji Jaklič, so poklonili cvetje, učenci osnovne šole Milana Šušteršiča pa svoje ročno delo. Goste so pozdravili Janez Alič, predsednik krajevne organizacije Rdečega križa, Ivo Marek, predsednik skupščine KS Jože Štembal in Angela Murko, predsednica KK SZDL Ivan Kavčič. Priručni program so izvedli učenci osnovne šole Milana Šušteršiča, za prijetno razpoloženje pa sta poskrbela vokalni kvintet Savski val in harmonikarica Pepca Blej.

DUŠAN REBOLJ

HIŠNIK Z BEŽIGRAJSKE GIMNAZIJE

Jordan gre v pokoj

PETER JORDAN je v svojih enindvajsetih letih, ki jih je prebil kot hišnik (danes Srednje naravoslovne šole, včasih bežigrajske gimnazije) postal prava zaščitna znamka te izobraževalne ustanove. Poznajo ga generacije, ki so danes na vrhuncu svojih ustvarjalnih moči in tiste, ki šele vstopajo v areno življenja.

»Zdravo Jordan!« ga ustavljajo v uradih, v trgovini, pri zdravniku, na ulici. Njihovih imen si hišnik ni zapomnil, potegze nešteti obrazov pa so se mu vtisnile v zavest. Čeprav so se prenekatere v teh letih postavale, zgubale, zdebile in spremenile. Čas je neusmiljen gospodar. Tudi Jordan bo sredi prihodnjega leta odšel v zaslužni pogo.

Vsa ta leta je bil »deklica za vse«. Elektroinštalaterskih, vodovodnih, ključavničarskih in mizarjskih del se

je izučil že med vojno v internaciji. Njegova poklicna pot je bila peštra, saj je najprej delal v nekdanji novo-meski tovarni igrač, v SGP Pionirju, v ljubljanski poklicni gasilski brigadi, šest let pa kot kurjač v ljubljanski porodnišnici. Iz tistih časov mu je najbolj ostalo v spominu, da je moral v primeru izpada električnega loka ob redukcijah ves čas operacij in za ostale nujne primere držati vklopljeno ročico hišnega električnega agregata. V najlepšem spominu pa ima nekdanjega primarja Pavšiča, ki je bil strog do osebja, tudi v smislu reda in čistoče, pa celo sam je znal za dober zgled pobrati odvržen ogorek na dvorišču.

Jordan je poln spominov – tudi gimnazijskih. Previharil je kar precej močnih tokov običajenja in priček, ter življenjskih modrosti, ki se

mladih srednješolcev najprej primajo. Od hlač s širokimi hlačnicami in mini kril, preko tesno oprjetih kavbojk in dolgih kril, od dolgolasec in kosmatincev do pobritih in mavrično pobarvanih glav. Pa se je v vseh teh letih v mladih glavah zares kaj spremenilo? Jordan opaža spremembe predvsem na šolskem inventarju. Zadnje čase je več škoda kot nekoč. Mladi so danes bolj agresivni. Za njihove poglede in nazore pa se nikoli ni utegnili zanimati, je imel preveč dela s polomljenimi klopmi, stoli, s pokvarjenimi okni, vodovodnimi pipami in ključavnicami.

Kljub temu pa mu mladina ni tuja. Štiri svoje otroke ima, ki so zdaj že vsi pri kruhu, in šest vnukov. Najstarejši sin Peter je poklicni šofer, Darko in Stojan sta miličnika, najmlajša Danica pa je uslužbenka

na novomeškem sodišču. In kaj misli o šolski stavbi, ki je letos praznovala petdesetletnico? »Za svoja leta se kar dobro drži,« pravi Jordan. Le okna bi bilo treba zamenjati. Menda so takšna okna, ki se odpirajo navzgor, prava ljubljanska redkost, saj jih imata le še nebotičnik in Kmetijski inštitut Slovenije. Zato pa jih je zelo težko čistiti, pa tudi uteži in vzmeti se velikokrat pokvarijo.

Z upokojitvijo bosta Peter Jordan in njegova žena Tončka, ki je na šoli zaposlena kot snažilka, zapustila tudi hišniško stanovanje. Iz njega bo nastala jedilnica za šolsko prehrano dijakov. Največja Jordanova želja je, da bi bilo stanovanje, v katerega se bosta preselila z ženo, za Bežigradom. »Tukaj vse poznam in hudo mi bo za ljudmi,« pravi. Poleg tega bi bil lahko vedno pri roki, če bi na šoli potrebovali njegovo pomoč pri manjših popravilih. Jordan jih bo tudi v prihodnje prav rad opravil, saj mu bo najbolj od vsega dolgčas po šolskem zvonceu.

VIDA PETROVIČ

Za novo leto čestitajo in se priporočajo	cvetje MM Milena Mlakar Podgorica 71	Predelava plastičnih mas Štefka Pečnikar Šentjakob 47	Slaščičarna Pri Jakubu Titova 61	Vulkanizacija Viki Klavs Titova 183	Frizerski salon »Pepca« Titova 339, Črnuče
Gostilna »Pečnikar« Milica in Anton Novak Šentjakob 47	Pekarna Piskač Podgorica 68	Gostilna »Pri Brinovcu« Podgorica, Soteška pot 73	Izdelovanje kovinskih predmetov Jožefa in Rado Mivšek Šentjakob, Soteška pot 17	Česalnica Irena Prebil Novakova 5	Zlatarstvo – juvelirstvo Igor Požun Titova 73, tel. 319-364
Best Servis športne opreme Trstenjakova 16	Damski frizerski salon Majda Ravnikar Titova 92	Bistro »Montana« Stanko Rosenwirth Ul. Pohorskega bataljona 26	Frizerski salon »Asja« Andreja Šušteršič Titova 194	Selim Ahmetaj kiosk Čeneta Štuparja, Črnuče	Bife »Komiza« Karolina Jerič Turnerjeva 5
Bife Danica Popovič Ptujška 3 Cenjenim gostom želim srečno novo leto 1987		Kozmetični izdelki Kancilija Franci in Marina Titova 276, Črnuče Cenjenim strankam in vsem občanom želimo srečno novo leto 1987		Kovinoplastika, izdelava karnis Tinca in Franc Dornik Titova 254, tel. 372-801 Vsem občanom želimo uspešno novo leto	
boutique Linhartov podhod 11, Ljubljana VACABOND Zdravko Šplajt in Jadranka Jurišič Linhartov podhod 11 tel. 315-955 Vsem občanom želimo srečno novo leto		Cvetličarna Fani Vacik Črnuče, Titova 282 a, tel. 372-045 Cenjenim strankam in vsem občanom želimo srečno novo leto 1987		Slaščičarna Janko Kristan in Franjo Vrankovič Titova 119 Vsem občanom želimo srečno novo leto 1987	